

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 404

гр. София , 30.06.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО VII ВЪЗЗ. СЪСТАВ в закрито заседание на тридесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Николай Младенов

Съдия: Симона Углярва

като разглежда докладваното от Николай Младенов Въззивно частно наказателно дело № 20211100602353 по описа за 2021 година

Постъпила е Частна Жалба /ЧЖ/ от представител на пострадалия „А. АГ“ и „А. И.М. БВ“ срещу Определение на СРС, НО, 93-ти състав /по реда на **чл.243,ал.4 и следв. от НПК**/ , с което е прекратено наказателното производство по ДП № ЗМ-5160/2006 г.по описа на 05 РУ-СДВР ,пр.пр.№ 41357/2004 г.по описа на СРП.

В ЧЖ представителят на пострадалия прави искане да се отмени Определението на СРС,НО ,99-ти състав като намира същото за незаконосъобразно , неправилно и необосновано,вкл. относно приобщените по делото веществени доказателства.

Така подадената ЧЖ се явява подадена в законоустановения срок от лице ,разполагащо с право на жалба, което я прави процесуално допустима.Същата се явява неоснователна.

Както и СРС е установил ,делото е водено срещу неизвестен извършител за извършено престъпление по чл.227 от НК/отм. в редакция ДВ,бр.81 от 1999 г./ Делото е било заведено за деяние от 03.01.2003 г. на летище София-Митнически пункт ,при внос от Сирия са задържани 50 бр. спортни чанти ,носеци търговската марка „А.“.Вносител е бил „В.**“ ООД с пълномощник З.Н.И.-И., като последната е разпитана като свидетел.Спортните чанти са приобщени като веществени доказателства.Въпреки проведените издирвателни мероприятия ,извършителят на деянието не е разкрит.На 17.08.2006 г. производството е спряно с Постановление на прокурор на основание чл.239,ал.1т.2 от НПК.С оглед предвидените санкции за деянието по чл.227 от НК е видно ,че към 03.07.2010 г. е била изтекла абсолютната давност за наказателно преследване.Постановено е веществените доказателства да останат по делото,тъй като не е установено кому принадлежат.Освен това е уточнено ,че правоимащите могат да ги потърсят в едногодишен срок от приключването на наказателното производство.

Въззивният съд намира ,че обжалваното Определение е правилно и законосъобразно, а депозираната Жалба е неоснователна.Като такава същата следва да се остави без уважение.

Няма какво друго да се добави касателно изтеклите давностни срокове ,тъй като тяхното изтичане е безспорен юридически факт , а нормите , които ги установяват са императивни.В тази посока следва да се споделят доводите на СРС.Дали е следвало изобщо производството да продължи да е висящо още 10 години , след като абсолютната давност е била изтекла , е съвсем отделен въпрос.

Относно произнасянето за веществените доказателства, доводите на СРС следва също да бъдат споделени.

Поради горните съображения СГС намира ,че следва да се потвърди атакуваното Определение на СРС, НО,93-ти състав.

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определението на СРС,НО,93-ти състав по НЧД№ 5101/2021 г. , с което е било прекратено наказателното производство по ДП-ЗМ 5160/2006г. по описа на 05 РУ-СДВР,пр.пр.№ 41357/2004 г. по описа на СРП

Определението не подлежи на обжалване и протест и е окончателно.

Председател: _____

Член-съдия:

1. _____